

Mt 6,25-34

První verš dnešního textu: *“Proto vám pravím, nemějte starost o svůj život”* by se v řečtině dal přeložit doslova takto: nebudte úzkostliví o svůj život. Anebo nebudte starostliví. A slovník toto slovo vysvětluje jako starosti, které ubírají spánku.

Vzpomínám si, jak jsem podepsal jednu pracovní smlouvu a nakonec jsem tuto o smlouvu musel zrušit ještě před nástupem do práce a tato smlouva, mě stála několik bezesných nocí, protože jsem nevěděl, jak na to zareaguje budoucí zaměstnavatel, jestli se normálně domluvíme, anebo z toho bude nějaký problém pro mě. Řešil jsem, co řeknu zaměstnavateli a jak to budu řešit. Nakonec to dopadlo dobře a já si oddechl, ale skutečně jsem měl starosti, nepříjemné pocity. A myslím si každý z vás by mohl vytáhnout nějakou historku, toho co vás připravilo o spánek, co vám způsobilo bezesné noci.

A když se podíváme na ten text, tak Ježíš tady hovoří především o budoucnosti. On říká, nemějte starosti, nemějte úzkosti, nebojte se, a pak tam je, o to co bude.

Já si myslím, že mnohé naše starosti míří k tomu, co bude. Může to být zkouška, špatně uzavřená smlouva, může to být zdraví, nějaká konkrétní situace. Je hodně věcí, kterých se bojíme.

Na jednu stranu je to vlastně normální, žijeme tady na zemi, a není to vždy jednoduché, na druhou stranu se z toho může stát posedlost, kdy ty starosti se stanou přehnanými, nebo kdy se z života stane totální nespokojenost.

Otázka je, čeho se to může týkat v našem životě. A tady je to nadčasové a geniální a ten pisatel tam říká, že často se staráme o to, jak vypadáme, co jíme, jaké nosíme šaty. Když jsem si to četl, tak jsem si říkal, to snad není možné, to nemohlo být řečeno před 2000 lety, ale před pár hodinami. Vlastně se nic nezměnilo, Můžeme se podívat do dnešní doby, kdy svět kolem nás, nám sděluje následující poselství – nikdy nemáš dost, nevypadáš dost dobře, a potřebuješ ještě mnohem víc, než máš. A až to budeš mít, tak konečně dosáhneš spokojenosti, štěstí. To znamená je to určitá snaha vsugerovat lidem nespokojenost s tím, co mají. Nejsi dost dobrý, nejsi dost hezký, nemáš dost. Ještě jsi dost nevydělal, dost jsi nezažil, dost jsi neokusil, nemáš, neviděl jsi dost. A nejen to. Sděluje se nám, že dokud to nezažijeme, dokud to nezakusíme, dokud to nevidíme, tak náš život je jaký? No přece prázdný, plytký.

A tak se musíme snažit, abychom více viděli, abychom více zakusili a bychom měli víc a zase víc. Anebo abychom konzumovali víc. A navíc jsme i v určitém společenském tlaku, kdy víme, že to či ono nepotřebujeme, anebo nespotřebujeme, ale mají to druzí, a tak my nechceme být outsideři, a tak my to taky potřebujeme, anebo si myslíme, že to taky potřebujeme. A tak se vrháme do víru spotřeby, která nevychází ze skutečných potřeb, ale z uměle vyvolaných tužeb. Zároveň se dostáváme do určitého bludného kola nespokojenosti, protože nikdy nebudeme mít dost. Vždycky bude existovat lepší postava, a lepší kolo, auto, hračky, dovolená, mobil, lepší....

A nakonec i my někdy dospělí vypadáme jako děti, kteří sedí uprostřed pokoje, který je narvaný pěknými hračkami a jsou vzteklí, že nemají ještě jiné hračky, které viděli u jiných kamarádů anebo na internetu. A přesně do této situace přichází Ježíš a říká: Nestarejte se.

Asi není třeba říkat, že Ježíš nám neříká, žijte na dluh, nebo vykašlete se na všecko, nebo nepracujte. A dává příklad ptáky. Ti se starají, ti pracují, ale některé věci nemohou ovlivnit. A přesně tady do tohoto napětí, přichází Ježíše a říká: Nebuď úzkostlivý, nebo nestarej se. Nedělejte si z toho vrásky. A asi taky není třeba říkat, že Ježíš neříká, na všecko se vykašlete. Ale když dává jako příklad nebeské ptactvo, tak ptáci se hodně starají, aby v zimě měli co jíst, co zobat, ale něco neovlivní. Stejně tak když Ježíš mluví o liliích, tak na jednu stranu lilie roste sama a na druhou stranu potřebuje k růstu určité podmínky a ty musí někdo vytvořit.

K pochopení tohoto textu je třeba připomenout Ježíšova slova: *Po tom všem se shánějí pohané.* Tady je určitý klíč k pochopení, proč Ježíš dává do protikladu pohany a své následovníky. Tento text je orámován slovy o tom, že nikdo nemůže sloužit dvěma pánům Bohu a mamonu. O co jde? Jde o to, že jedna věc je něco mít, z něčeho se radovat, po něčem toužit, kdy tím pojmem „něco“ je myšleno, něco zcela materiálního, nic duchovního, přesně tak jak to pojmenovává Ježíš.

Druhá věc je v tom, jak moc my to „něco“ moc diktuje. Nebo jak moc to „něco“ se stává mým Bohem. Ježíš nikde v Bible vyvyšuje asketismu, nebo chudobu, zároveň nikde nekritizuje bohatství, ale velmi citlivě si všímá toho, kde jsou naše priority, pro co žijeme a co mi působí největší radosti a starosti. Reklama, hlavně ten hlavní proud kolem nás, je nastaven tak, aby nám naše postava, jídlo, pití, ty pozemské starosti, dělaly bezesné noci. Nebo veliké starosti. Abychom se o tu budoucnost neustále báli a zabývali se jí. A záměrně tady vybírám slova strach a starost. Protože obojí má schopnost člověka zotročit.

Jak to ale udělat tak, aby se člověk nenechal zotročit reklamou, anebo tím hlavním proudem, který vidíme kolem sebe. Podívejme se na ten text a zkusme vytěžit z toho textu vodítka jak se s tím vyrovnat. Chci vám ukázat 4 oblasti:

V tom verši 27, je řešeno kdo může o píd' prodloužit svůj život. Takže ta první věc je, tvůj život jednou skončí. Samozřejmě, toto všeci víme, ale trochu bych to rozvedl. Zkus žít s myšlenkou na konec. Tím není řešeno, že máme neustále myslet na smrt, spíš myslet na to, že ve svém životě nemohu stihnout všechno a že do něj mohu dít jenom něco. A pokud je můj život jen úsečka, která jednou skončí, tak bych byl rád, aby se do té úsečky vešly, ty nejlepší věci. Ne všechno, ale to co je nejlepší.

Pokud si tady to člověk uvědomí, tak lecos přehodnotí, možná si víc pokládá otázku, Má toto smysl, skutečně na tom tak strašně moc záleží? Mnozí lidé si, to na čem záleží, nebo taky nezáleží, uvědomí až na smrtelné posteli, ale to už je pozdě. Tak přemýšlejme nad tím, po čem strašlivě toužíme, jestli opravdu stojí za to se tak nervovat. Tak až jednou bude konec, tak jestli si řekneme jo, stálo to za to. Jestli těch 30 let bezesných nocí kvůli hypotéce bylo fantastických, mohli jsme si dovolit dům která je větší o několik metrů čtverečných. Já schválně přeháním, ale stojí si položit otázku: Stojí některé věci za to, abych se jimi nervoval?

Druhá oblast – raduj se z toho, kdo jsi. Ta lilie je krásná, o které tam píše ten náš text. Ale možná jsou krásnější květiny, košatější větš, polní ptáci jsou krásní, ale existují papoušci anebo orli. Tím není řečeno, že nemáme usilovat o další cíle, anebo o další věci, ale je řečeno, že teď se právě někde nacházíme. I co se týká těch materiálních věcí. A pokud ta realita není nějak příšerná, tak budme především vděční. Protože ta zmiňovaná reklama nám vlastně říká – ty nemáš nikdy dost, a ty nemůžeš být z principu vděčný a nemůžeš být spokojený. A to je vlastně vyvolávání umělé touhy. Ty ještě nemáš tyhle ty květiny na zahradě, jo, máš lilii, ale soused má krásně růže. Soused má papoušky z Afriky. A ty nemůžeš být šťastný, dokud je nebudeš mít taky. Kdybys je měl, byl bys ještě šťastnější. Ale Bible nás učí, raduj se z toho, co máš teďka.

Další oblast z textu - starej se o to co bude jíst, co budeš pít, čím se budeš oblékat, ale nebud' úzkostlivý. Nenech se tou úzkostí zotročit doslova. At se tvojí hlavní četbou nestanou katalogy, Aukro, Slevomaty, nepropadej deprese, dokonce ani z toho jak vypadáš. Neřeš v jednom kuse svoji budoucnost, anebo budoucnost svých nejbližších. Já vím, že to není moc snadné. Ale žij taky v přítomnosti. Raduj se také víc z přítomnosti. A pokud se ti něco vymyká z rukou skus i za to děkovat. A ptej se nejen, proč se mi to děje, ale taky co mě tím chceš Bože naučit. Žij zodpovědně ale ne pod tlakem. A pokud se příliš bojíš budoucnosti, budoucnost tě svazuje, dej to božího světla. Bav o tom s ním i s druhými a nenech se tím zotročit.

Pak poslední bod- hledejte nejprve boží království a vše ostatní vám bude přidáno. Někdy bychom to rádi změnili – Pane dej mi všechno ostatní a z toho přebytku ti bude obětovat. Přidej mi tady to a tady to a to co zbyde, tak já to budu obětovat. Jenže takový postup neexistuje. Hledat nejprve znamená, že všechno včetně majetku, chci poměřovat Božími normami a hodnotami Božího království. A království vlastně znamená vládu, vliv. A tím taky vyznávám, že vlastně chci, aby se Boží vláda projevovala nad vším, co ta Ježíš vyjmenovává v tom textu.

Pokud čteme - vše bude přidáno, potom je zde v tom textu na pozadí myšlenka, když hledám Božího království, tak něco přicházím. Je tam napsáno: vše ti bude přidáno. To znamená, že když je mi něco přidáno, tak něco nemám. Když řeknu někomu: dojdi mi tam a tam a já ti to vynahradím, tak na pozadí je myšlenka že ten člověk bude muset něco obětovat, proto mu to chci vynahradit.

Ano Ježíš otevřeně říká, že když člověk hledá Boží království, když následuje Krista, tak to něco stojí a že to bude mít dopad i na materiální oblast. A o to přesně tady jde. A Ježíš tam říká, neboj se a důvěřuj mi. Já ti přidám. Třeba jinak, než jsi očekával, ale přidám ti. A když se jednou ohlédneš, Tak co jsi mi obětoval, nebudeš toho litovat. Protože uvidíš, že jsem ti zase přidal jinde. Tak kéž nám dá Bůh sílu moudrost, naději a víru vyvrát na reklamu a žít moudrý život uprostřed všedního světa. Protože v Božích očích nejsou všední dny, ale vše se máme učit dávat pod Boží vládu.

Modlitba: Pane Bože, prosíme o moudrost do našeho života, abychom se nenechali pohltit starostmi, nenechali se jimi zotročit. Prosíme, abychom náš život poměřovali Boží, královstvím. Prosím o proměnu našich srdcí, které mají tendenci si dělat věci po svém. Amen